



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4728/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Симић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекција Београд, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 1559/20 од 04.03.2020. године, у седници одржаној 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 1559/20 од 04.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П1 186/18 од 07.05.2019. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужени дискриминаторски поступао према њему, тако што му је исплаћивао пензију у мањем износу од законом предвиђеног у периоду од августа до децембра 2011. године, те да се забрани туженом да даље дискриминише тужиоца, понављање дискриминације као и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 1559/20 од 04.03.2020. године, одбачена је као неблагоприятна жалба тужиоца изјављена против првостепене пресуде.

Против другостепеног решења, тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је пресуду Вишег суда у Београду примио преко пуномоћника 17.05.2019. године, а жалбу је изјавио 02.09.2019. године. С обзиром на то да је жалба изјављена по протеку рока за њено изјављивање,

другостепени суд је жалбу одбацио као неблагоприятну на основу члана 378. став 2. ЗПП.

Правилно је другостепени суд применио члан 378. став 2. ЗПП када је одбацио изјављену жалбу као неблагоприятну.

Повратница је доказ о пријему писмена. Уколико лице као у конкретном случају пуномоћник тужиоца, тврди да потпис на повратници није његов, требало је да на ту околност предложи доказе (нпр. вештачење). Осим тога, пуномоћник тужиоца је стручно лице – адвокат који је присуствовао рочишту одржаном 07.05.2019. године када је расправа закључена па не може основано истицати да није имао сазнање о томе да је пресуда донета. Поред тога, пуномоћник је могао (а није) тражити и враћање у пређашње стање због пропуштања рока за изјављивање жалбе у коме би навео оправдане разлоге за овакав пропуст. Пуномоћник ни то није учинио већ је изјавио жалбу по протеклу законског рока оспоравајући њен пријем при чему није доставио ни један доказ на ту чињеницу. С обзиром на то да је адвокат стручно лице коме су правила поступка јасна, не може се основано позивати на неусаглашеност потписа на повратници и записнику суда у ситуацији када није предузео радње на које је по закону имао право. Пресуда се сматра урученом оног дана који је назначен на повратници (17.05.2019. године) а како је жалба изјављена 02.09.2019. године, по протеклу рока за њено изјављивање, то је правилно одбачена као недозвољена на основу члана 378. став 2. ЗПП.

На основу члана 414. у вези члана 420. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић